

Motion till riksdagen 2006/07: MJ326

av **Birgitta Ohlsson (fp)**

Förbud mot pälsdjursindustrin

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förbjuda pälsdjursuppfödning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige verkar för importförbud av päls från djur fångade i bensax, snara eller kroppsfalla.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige i internationella sammanhang bör verka för att bensax, snara eller kroppsfalla ska förbjudas som fångstmetoder.

Motivering

Grundläggande för svensk djurskyddslagstiftning är att djur som förekommer i diverse djurindustrier skall hållas väl och få sina arttypiska behov och beteenden tillgodosedda. Detta stadgas tydligt i den svenska djurskyddslagens portalparagrafer: ”att djuren inte ska utsättas för onödigt lidande” (2 §) och ”att djuren ska kunna leva ett arttypiskt beteende” (4 §). All djurverksamhet som inte lever upp till dessa kriterier bör förbjudas. En djurnäring som definitivt inte lever upp till dessa grundläggande djurskyddskriterier är pälsdjursindustrin. Dagens farmade pälsdjur lever knappast i en miljö anpassad efter deras behov. Stereotypa beteenden och att djuren skadar sig själva genom bitning tillhör vanligheterna på minkfarmer. Missförhållandena har även uppmärksamats på ett internationellt plan. Europarådskonventionen rörande pälsdjur sätter gränser för medlemsländernas respektive djurskyddslagar. Djurskyddslagen i sin tur sätter gränser för hur de föreskrifter får se ut som konkret berör pälsdjursuppfödning. Europarådskonventionen rörande pälsdjur från 1999 ställer mycket höga krav på behandlingen av pälsdjur. Om pälsdjur ska hållas i fångenskap måste uppfödningen vara anpassad efter djurens naturliga behov.

Fel! Okänt namn på

Norden är i dag centrum för världens pälsdjursuppfödning. I dag finns ungefär 200 pälsfarmer i Sverige. Det finns inte längre uppfödning av rävar för pälsproduktion i Sverige, efter att kraven på uppfödningens rutiner skärptes. Ingen uppfödare har kunnat visa hur de ska kunna efterleva dessa krav. Runtom i världen produceras årligen uppemot 25 miljoner minkskinn och fem miljoner rävskein. Danmark är världens största minkfarmningsland med 3 000 farmar och 12 miljoner minkar. Finland är rävfarmningens huvudland och står för hälften av världens produktion. Men samtidigt antar allt fler europeiska länder en alltmer progressiv djurvänlig linje. I Storbritannien är pälsdjursuppfödning förbjuden på etiska grunder. Burhållning av minkar har förbjudits i Italien från 2008. I Nederländerna har räv- och chinchillafarmning gjorts olagligt från 2008. I Schweiz har den progressiva lagstiftningen stadgat att pälsdjur skall räknas som vilda djur. Kraven för att hålla vilda djur i bur har därför blivit så stränga att farmningen blivit helt olönsam. Att fånga pälsdjur i fällor är generellt sett inte tillåtet i Sverige. Däremot sker detta i Kanada, USA och Ryssland. Djuren fångas i bensaxar, kroppsfallor och snaror. Fångstmetoderna innebär ett stort lidande för djuren. Varje år dödas upp emot fem miljoner djur på det här sättet. Även om detta inte sker i Sverige, kan man hitta pälsprodukter från fällfångade pälsdjur i våra affärer. EU har försökt stoppa importen, men USA protesterar. Den vanligaste fällan är bensaxen. Lidandet djuren utsätts för är stort och många sliter eller biter av sitt eget ben om de inte svälter ihjäl eller blir ihjälklubbade av jägaren. Kroppsfälla fungerar genom att krossa djurets ryggrad. Även olika typer av snaror förekommer. Djur dödade på detta viset säljs sedan som pälsar även i svenska butiker. Sverige bör verka för ett importförbud av päls kommen från djur fångade i bensax, kroppsfälla eller snara samt verka i internationella sammanhang för att dessa fångstmetoder förbjuds.

Stockholm den 26 oktober 2006

Birgitta Ohlsson (fp)